

[Krag.]

prislovens administration. Det er ikke blot, som det ærede medlem hr. Weikop synes at tro, af hensyn til, at prislovsadministrationens embedsmænd får en lejlighed til at forklare og måske defendere deres handlinger overfor befolkningen, det er først og fremmest af hensyn til erhvervslivet og til lovens virkninger. Man må nemlig erindre, at prisloven — og det gælder også prisaftaleloven — ikke mindst skal virke præventivt. Hvis dette lands erhvervsdrivende virkelig klart ved og virkelig klart bliver holdt løbende oplyst om, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt, hvad der vil blive skredet ind imod, og hvad der ikke vil blive skredet ind imod, kan man være sikker på, at de i meget vidt omfang selv vil forsøge at holde deres handlinger indenfor sådanne grænser, at de ikke risikerer nogen indskriden.

Netop gennem offentlighedsprincippet kan man give en lov af denne karakter en præventiv virkning, der vil gøre det hele meget nemmere, og det er mig ærlig talt ubegribeligt, hvorfor de såkaldt liberale, man kunne også sige de konservative, partier i den grad har forelsket sig i hemmelighedskræmeriet, at man går imod dette iøvrigt meget moderate forslag til indførelse af offentlighedsprincippet. Det er mig lige så uforståeligt, at man ikke vil gå med til at skrive i loven, at urimelige avancer er forbudt. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Weikop, at hans argumentation er, at det sådan set allerede står der, at når urimelige priser er forbudt, må urimelige avancer også være det. Jeg er nu ikke sikker på, at de to ting altid falder sammen, men hvis de gør det, kan det jo ikke gøre noget, at det kommer til at stå der.

Det nye stykke, vi foreslår indsat i lovforslagets § 10, giver en klarhed, som jeg synes er stærkt fornøden. Alle synes at være enige om, at kontrol ikke alene er noget, der er nødvendigt, når man har ekstraordinær vareknaphed, det er ikke alene noget, der er nødvendigt, når man har subsidiære priser, det er ikke alene noget, der er nødvendigt, hvor man har klare og åbenlyse monopolaftaler. Sådant som lovforslaget nu er formuleret, må det formodes, at der er enighed om, at der også kan være brug for en kontrol overfor det, jeg ved første behandling kaldte det grå område, det halvmonopolistiske område. Men jeg synes, at

når vi er enige om, at en sådan kontrol skal udøves, skylder vi administrationen og erhvervslivet, at vi også kan give klare kriterier for, hvornår en ting, en pris, en avance eller en aftale er lovlig, og hvornår den ikke er det. Disse klare kriterier søger vi at opstille i det stykke, vi foreslår indføjet i § 10.

Prisstoppagraffen skal jeg ikke sige mere om, men henvise til mine udtalelser ved første behandling. Jeg beklager, at man ikke vil være med til at vedligeholde den bemyndigelse, som man jo desværre ikke kan afvise kan blive resultatet en skønne dag. Jeg håber inderligt, at vi aldrig må komme i den situation, at man fortryder, man ikke tog den med.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for de socialdemokratiske ændringsforslag, og vil tilføje, at vi i dag vel ikke påny kommer i den situation, at den høje regering kommer i mindretal i folketinget, men vi har jo været meget nær ved at komme i den situation i dag.

Anker Lau: Vedrørende lovforslagets enkelte ændringsforslag kan jeg henholde mig til det, som udvalgets ærede ordfører lige for et øjeblik siden har sagt. Jeg finder ikke nogen særlig grund til at gentage det, så meget mere som den stilling, man må tage til de socialdemokratiske ændringsforslag, nu ved denne behandling jo ikke bliver anderledes end den, vi tog til dem, da vi sidst behandlede lovforslaget her i foråret. De er jo, såvidt jeg kan se, i alt væsentligt gangbare. Resultatet af denne udvalgsbehandling bliver altså, at vi får det forslag, priskontrolrådet havde lavet, plus en ændring til § 8 og til § 10. Jeg tror, jeg ved første behandling antydede — selvom jeg kritiserede måden, hvorpå forslaget var blevet forberedt —, at jeg turde naturligvis ikke garantere for, at det var blevet meget bedre, hvis man havde forberedt det på en anden måde. Det skete ikke, men vi har dog altså fået et resultat ud af det og en nyttig drøftelse af tingene i udvalget.

Vi havde også ønsket at gå videre med afviklingen. Vi mener virkelig, at tiden og forholdene er sådanne i øjeblikket, at man kan undvære denne lovs ekstraordinære bestemmelser, men vi må jo naturligvis erkende, at således som de politiske magtforhold nu engang har været og er, har det ikke været muligt at komme videre. Regeringen har vist villighed til dette, og jeg takker